

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 26.6.2013
COM(2013) 449 final

2013/0213 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
privind facturarea electronică în domeniul achizițiilor publice

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2013) 222 final}

{SWD(2013) 223 final}

{SWD(2013) 225 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Contextul politic

Trecerea la o administrație publică informatizată, în special în ceea ce privește dimensiunea sa transfrontalieră, reprezintă un obiectiv important pentru Uniunea Europeană și pentru statele membre. Facturarea electronică este un domeniu deosebit de promițător care poate contribui la realizarea acestui obiectiv.

Beneficiile recunoscute pe scară largă ale facturării electronice au determinat mai multe state membre ale UE (Danemarca, Austria, Suedia și Finlanda) să solicite prezentarea de facturi electronice în materie de achiziții publice în întregul sector public sau într-o parte din acesta. Cu toate acestea, astfel de inițiative ascendente sunt, în cea mai mare parte, bazate pe standarde naționale, dintre care cele mai multe nu sunt interoperabile. Ca atare, acestea conduc la o creștere a complexității și a costurilor pentru întreprinderile care doresc să participe la proceduri de achiziții publice transfrontaliere, determinând astfel apariția de bariere în calea accesului la piață. Rezultatul global este că adoptarea facturării electronice în Europa este încă foarte limitată, reprezentând între 4 % și 15 % din totalul facturilor schimbate. O inițiativă în domeniul facturării electronice în sectorul achizițiilor publice ar împiedica agravarea fragmentării pieței interne și ar facilita procesul de adoptare a facturării electronice. Având în vedere faptul că achizițiile publice care intră sub incidența directivelor privind achizițiile publice reprezintă aproximativ 3,7 % din PIB-ul UE, punerea în aplicare a unei inițiative care să urmărească eliminarea obstacolelor în calea accesului la piață în ceea ce privește facturarea electronică în domeniul achizițiilor publice ar transforma sectorul public într-o „piață-pilot” în domeniu, deschizând astfel calea unei utilizări pe scară largă a acestui mod de facturare în cadrul economiei.

În ultimii ani, un număr semnificativ de părți interesate au solicitat adoptarea de măsuri la nivel european pentru a stimula piața facturării electronice în întreaga UE, în special în ceea ce privește schimbul de facturi în care sunt implicate administrațiile publice. În Comunicarea „Cum poate Europa să profite din plin de avantajele facturării electronice”, COM (2010) 712, Comisia a solicitat ca facturarea electronică să devină modul predominant de facturare în UE până în 2020. Într-o rezoluție din aprilie 2012, Parlamentul European a solicitat ca facturarea electronică să devină obligatorie în sectorul achizițiilor publice până în 2016, iar statele membre au solicitat adoptarea de măsuri pentru promovarea facturării electronice, în cadrul reuniunii informale a Consiliului Competitivitate din februarie 2012 și în concluziile Consiliului European din iunie 2012. Prin urmare, se pare că este momentul oportun pentru a realiza inițiativa propusă privind facturarea electronică în domeniul achizițiilor publice și pentru a înlătura efectiv barierele în calea accesului la piață cauzate de interoperabilitatea insuficientă a facturării electronice.

De asemenea, o propunere în domeniu ar completa procesul de modernizare a normelor UE privind achizițiile publice, aflat în derulare, care reprezintă una dintre acțiunile-cheie prevăzute în „Actul privind piața unică I”, în special în ceea ce privește propunerile privind finalizarea tranziției către achizițiile publice electronice. În sfârșit, adoptarea de măsuri în vederea promovării adoptării facturării electronice în sectorul achizițiilor publice este considerată de Comisie ca fiind o prioritate. Aceasta se reflectă în includerea unei inițiative privind facturarea electronică în domeniul achizițiilor publice în „Actul privind piața unică II”, drept una dintre principalele acțiuni-cheie.

- **Legăturile cu aspectele privind standardizarea**

Propunerea prevede întocmirea unui nou standard european pentru facturarea electronică de către organismul european relevant responsabil cu stabilirea standardelor, în acest caz, Comitetul European pentru Standardizare (CEN). Aceasta se va realiza pe baza unui mandat emis de către Comisia Europeană, care va fi elaborat într-o etapă ulterioară. Mandatul va include o listă de cerințe minime pe care standardul va trebui să le integreze. Activitatea va fi efectuată ulterior în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 1025/2012.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Consultările cu părțile interesate**

Conținutul prezentei propuneri se bazează pe consultări extinse cu părțile interesate. Două reuniuni ale Forumului european multipartit privind facturarea electronică (EMSF) au avut loc la Bruxelles (la 26 septembrie 2012 și 7 martie 2013) și au oferit un for important de dezbatere a elementelor constitutive ale posibilei inițiative a UE privind facturarea electronică în domeniul achizițiilor publice. Documentele de dezbatere elaborate de patru grupuri de activitate ale EMSF au furnizat reacții practice din partea reprezentanților forumurilor multipartite naționale și a profesioniștilor de la nivel național precum furnizori de servicii și întreprinderi. În plus, membrii EMSF au fost invitați să răspundă la un chestionar prin care s-a urmărit colectarea de date privind sistemele de facturare electronică existente, precum și eficacitatea acestora, dar și costurile și beneficiile pe care le implică. De asemenea, cele 20 de răspunsuri primite (19 din partea forumurilor naționale și unul din partea unui organism responsabil cu stabilirea standardelor) au fost utilizate în mod extensiv în cadrul evaluării impactului.

Conținutul inițiativei a fost prezentat și discutat cu Comitetul consultativ pentru contracte de achiziții publice (CCAP), compus din reprezentanți ai statelor membre, în timpul unei reuniuni din 19 septembrie 2012. De asemenea, au avut loc reuniuni bilaterale mai informale cu reprezentanți ai diverselor asociații din sectorul industrial, printre care Asociația europeană a furnizorilor de servicii de facturare electronică (EESPA), Business Europe și Asociația Europeană a Artizanatului și a Întreprinderilor Mici și Mijlocii (UEAPME).

În cele din urmă, între 22 octombrie 2012 și 14 ianuarie 2013 a avut loc o consultare online prin intermediul instrumentului de elaborare interactivă a politicilor (IPM), în scopul de a colecta informații cu privire la practicile în vigoare privind facturarea electronică și la opiniile privind o posibilă inițiativă a UE în domeniu. Reacția publică la consultare a fost foarte pozitivă, fiind prezentate peste 700 de contribuții.

Diversele consultări cu părțile interesate au furnizat Comisiei o gamă largă de opinii ale diferitelor părți interesate.

- **Evaluarea impactului**

Evaluarea impactului a fost prezentată Comitetului de evaluare a impactului (CEI) în februarie 2013. În cursul reuniunii din 20 martie 2013, CEI a indicat o serie de aspecte care, în opinia comitetului, ar trebui să fie abordate în continuare și a solicitat o redepunere a evaluării impactului.

Evaluarea revizuită a impactului a fost redepusă la CEI la 19 aprilie 2013. Principalele modificări ca răspuns la avizul CEI au vizat consolidarea definirii problemei și a analizei subsidiarității și proporționalității, îmbunătățirea analizei impactului și o mai bună prezentare a punctelor de vedere ale părților interesate.

La 8 mai 2013, CEI a emis un aviz pozitiv.

După analizarea a cinci opțiuni diferite, evaluarea impactului a concluzionat că cea mai adecvată soluție este cea de a impune autorităților contractante și entităților contractante obligația de a accepta primirea facturilor electronice care respectă un nou standard comun a Uniunii în materie de facturare de la o anumită dată. Aceasta ar contribui la remedierea fragmentării inerente în mozaicul actual al sistemelor naționale de facturare electronică și la garantarea integrității pieței interne. Abordarea aleasă ar combina stimulentele puternice al unei obligații de a asigura interoperabilitatea între diferitele sisteme de facturare electronică în sectorul achizițiilor publice cu o abordare mai flexibilă privind mijloacele cele mai adecvate pentru a se asigura utilizarea facturării electronice ca atare.

Raportul final de evaluare a impactului și rezumatul acestuia sunt publicate împreună cu prezenta propunere.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

• Temeiul juridic

Propunerea se bazează pe articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Având în vedere că aceasta prevede instituirea unui standard european comun și obligația statelor membre de a asigura că autoritățile contractante și entitățile contractante nu refuză primirea facturilor electronice care respectă un astfel de standard european, prezenta propunere va elimina barierele în calea accesului la piață în sectorul achizițiilor publice transfrontaliere, precum și obstacolele în calea comerțului. Prin urmare, aceasta va îmbunătăți condițiile de funcționare a pieței interne.

• Principiul subsidiarității

În conformitate cu principiul subsidiarității, Uniunea poate acționa numai în cazul și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi realizate într-un mod satisfăcător de către statele membre, însă pot fi realizate mai bine la nivelul UE. Din motivele detaliate mai jos, este necesară intervenția UE pentru a elimina barierele și obstacolele de pe piață în calea comerțului care decurg din existența unor norme și standarde naționale diferite, precum și pentru a asigura interoperabilitatea. Prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității. Numărul standardelor, cerințelor și soluțiilor existente rămâne foarte ridicat, iar rețelele de facturare electronică par a fi în continuă creștere, nu în scădere, numărul acestora fiind strâns corelat cu frontierele naționale. Inițiativele ascendente din partea statelor membre au agravat problema interoperabilității, odată cu apariția pe piață a mai multor standarde de facturare electronică, care au determinat creșterea suplimentară a costurilor și a complexității în ceea ce privește asigurarea interoperabilității. În consecință, acțiunile întreprinse de statele membre nu sunt suficiente pentru a asigura interoperabilitatea facturării electronice în procedurile de achiziții publice transfrontaliere.

Justificarea pentru o acțiune din partea Uniunii Europene decurge din natura transnațională a problemei reprezentate de insuficiența interoperabilității între sistemele de facturare electronică naționale (și brevetate). Având în vedere natura transfrontalieră a tranzacțiilor de achiziții publice care intră sub incidența directivelor privind achizițiile publice și lipsa de rezultate semnificative a eforturilor anumitor state membre de a soluționa problemele de interoperabilitate, o acțiune a UE privind facturarea electronică în domeniul achizițiilor publice pare să fie unica soluție disponibilă pentru coordonarea acțiunilor statelor membre și pentru prevenirea accentuării fragmentării pieței interne. În plus, numai UE poate acționa ca un arbitru imparțial în cadrul discuției privind interoperabilitatea și poate recomanda în mod obiectiv cea mai bună abordare pentru eliminarea barierelor de pe piață.

Există puține indicii care să arate că, în lipsa unei acțiuni din partea UE, situația actuală privind facturarea electronică în sectorul achizițiilor publice se va schimba sau se va îmbunătăți în viitorul apropiat.

- **Principiul proporționalității**

Propunerea respectă principiul proporționalității, având în vedere că aceasta nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii obiectivului de garantare a bunei funcționări a pieței interne.

În cadrul evaluării impactului au fost analizate diferite opțiuni de politică, care au condus la concluzia că opțiunea preferată este optimă, de asemenea, în ceea ce privește proporționalitatea — abordarea aleasă ar combina stimulente puternice al unei obligații de a asigura interoperabilitatea facturării electronice în sectorul achizițiilor publice cu o abordare mai flexibilă privind mijloacele cele mai adecvate pentru a se asigura utilizarea facturării electronice ca atare.

- **Alegerea instrumentelor**

Alegerea formei juridice pentru propunerea legislativă a Comisiei este determinată atât de alegerea temeiului juridic, cât și de conținutul propunerii. Astfel cum s-a menționat anterior, articolul 114 din TFUE constituie temeiul juridic adecvat pentru prezenta propunere. În principiu, articolul în cauză oferă posibilitatea de a alege drept formă juridică a propunerii fie o directivă, fie un regulament. Cu toate acestea, având în vedere că obiectivul propunerii poate fi atins în mod satisfăcător prin impunerea unei obligații privind rezultatele asupra statelor membre, acordându-le totodată libertatea de a alege forma și metodele, alegerea unei directive este cea mai adecvată opțiune.

- **Măsuri de transpunere și documente explicative**

Se preconizează că vor fi necesare măsuri naționale la diferite niveluri (legislativ, de reglementare, administrative și tehnic) pentru transpunerea prezentei directive și pentru facilitarea în mod concret a aplicării acesteia de către autoritățile contractante și entitățile contractante. Numai statele membre pot explica modul în care diferitele măsuri transpun directiva și modul în care fiecare dintre acestea interacționează cu celelalte. Prin urmare, notificarea măsurilor de transpunere trebuie să fie însoțită de astfel de documente explicative.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Toate implicațiile bugetare legate de dezvoltarea unui standard european de către organizația de standardizare europeană relevantă sunt deja reglementate de dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 1025/2012. Prezenta propunere nu are un impact financiar suplimentar care să depășească resursele deja alocate pentru acțiunile de standardizare în actualul și viitorul cadru financiar multianual.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind facturarea electronică în domeniul achizițiilor publice

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,
având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,
hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,
întrucât:

- (1) În statele membre există și sunt utilizate în prezent diferite standarde globale, naționale, regionale și brevetate privind facturile electronice. Niciunul dintre aceste standarde nu s-a impus, iar majoritatea nu sunt interoperabile.
- (2) În absența unui standard comun, statele membre decid, în cazul în care promovează utilizarea facturilor electronice în domeniul achizițiilor publice sau impun obligativitatea acestora, să elaboreze propriile soluții tehnice bazate pe standarde naționale separate. Prin urmare, numărul de standarde diferite care coexistă în statele membre este în creștere și probabil va continua să crească în viitor.
- (3) Multitudinea de standarde care nu sunt interoperabile are drept rezultat o complexitate excesivă, insecuritate juridică și costuri de exploatare suplimentare pentru agenții economici care utilizează facturi electronice în cadrul statelor membre. Agenții economici care doresc să desfășoare activități de achiziții publice transfrontaliere au adesea obligația de a respecta câte un nou standard de facturare electronică de fiecare dată când accesează o piață nouă. Descurajând agenții economici să efectueze activități de achiziții publice transfrontaliere, cerințele juridice și tehnice diferite privind facturile electronice constituie bariere în calea accesului la piață în domeniul achizițiilor publice transfrontaliere și obstacole în calea comerțului. Acestea împiedică exercitarea libertăților fundamentale, având, prin urmare, un impact direct asupra funcționării pieței interne.
- (4) Este de așteptat ca aceste obstacole în calea comerțului din interiorul Uniunii să devină mai numeroase în viitor, pe măsură ce se elaborează mai multe standarde naționale și brevetate care nu sunt interoperabile și pe măsură ce utilizarea facturilor electronice în

¹ JO C , , p. .

² JO C , , p. .

domeniul achizițiilor publice devine mai larg răspândită sau obligatorie în statele membre.

- (5) Obstacolele în calea comerțului care decurg din coexistența mai multor cerințe juridice și standarde tehnice referitoare la facturile electronice, precum și din lipsa interoperabilității ar trebui eliminate sau reduse. În vederea atingerii acestui obiectiv, ar trebui elaborat un standard european comun pentru modelul de date semantic al facturii electronice de bază.
- (6) Comisia ar trebui să aplice dispozițiile relevante ale Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană³ pentru a solicita organizației de standardizare europene relevante un proiect de standard european pentru modelul de date semantic al facturii electronice de bază. În cererea sa către organizația de standardizare europeană relevantă, Comisia ar trebui să solicite ca un astfel de standard european să fie neutru din punct de vedere tehnologic, pentru a evita orice denaturare a concurenței. Întrucât facturile electronice pot conține date cu caracter personal, Comisia ar trebui să solicite, de asemenea, ca un astfel de standard european să garanteze protecția datelor cu caracter personal în conformitate cu Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date⁴. Pe lângă aceste cerințe minime, Comisia ar trebui să stabilească, la cererea organizației de standardizare europene relevante, cerințe suplimentare cu privire la conținutul unui astfel de standard european și un termen-limită pentru adoptarea acestuia.
- (7) Standardul european pentru modelul de date semantic al facturii electronice de bază ar trebui să se bazeze pe specificații existente, inclusiv, în special, cele elaborate de organizații europene sau internaționale precum CEN (CWA 16356 și CWA 16562), ISO (factură financiară bazată pe metodologia ISO 20022) și ONU/CEFACT (CII v. 2.0). Acesta nu ar trebui să necesite semnături electronice. Un astfel de standard european ar trebui să definească elementele de date semantice referitoare, în special, la datele complementare ale vânzătorului și cumpărătorului, identificatorii de proces, atributele facturii, detaliile privind elementele facturii, informațiile privind livrarea, detaliile și termenii plății. De asemenea, acesta ar trebui să fie compatibil cu standardele existente privind plățile astfel încât să permită prelucrarea automată a plăților.
- (8) În cazul în care standardul european elaborat de organizația de standardizare europeană relevantă îndeplinește cerințele cuprinse în cererea Comisiei, trimerile la un astfel de standard european ar trebui să fie publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.
- (9) Autoritățile contractante și entitățile contractante ar trebui să nu refuze primirea facturilor electronice care respectă un astfel de standard european comun pe motiv de neconformitate cu alte cerințe tehnice (de exemplu, cerințe specifice naționale sau sectoriale).
- (10) Prezenta directivă ar trebui să se aplice facturilor electronice primite de autoritățile contractante și entitățile contractante și eliberate ca urmare a executării contractelor atribuite în conformitate cu Directiva [de înlocuire a Directivei 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea

³ JO L 316, 14.11.2012, p. 12.

⁴ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii⁵], Directiva [de înlocuire a Directivei 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale⁶] sau Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE⁷.

- (11) Obiectivul interoperabilității este de a permite prezentarea și prelucrarea informațiilor într-un mod consecvent între sistemele de gestiune, indiferent de tehnologia, aplicația sau platforma acestora. Interoperabilitatea deplină include capacitatea de a interopera în materie de conținut (semantică), format (sintaxă) și transmitere. Interoperabilitatea semantică implică faptul că semnificația exactă a informațiilor schimbate este păstrată și bine înțeleasă, într-un mod lipsit de ambiguitate, independent de modul fizic de reprezentare sau transmitere.
- (12) Prin asigurarea interoperabilității semantice și prin îmbunătățirea securității juridice, prezenta directivă va promova, de asemenea, utilizarea facturării electronice în domeniul achizițiilor publice, permițând astfel statelor membre, autorităților contractante, entităților contractante și agenților economici să obțină beneficii semnificative în ceea ce privește economiile, impactul asupra mediului și reducerea sarcinilor administrative.
- (13) În concluziile sale din 28 și 29 iunie 2012, Consiliul European a afirmat că ar trebui să se acorde prioritate măsurilor care vizează dezvoltarea în continuare a comerțului electronic transfrontalier, inclusiv prin facilitarea tranziției la facturarea electronică.
- (14) În rezoluția sa din 20 aprilie 2012, Parlamentul European a adus în discuție fragmentarea pieței care rezultă din normele naționale privind facturarea electronică, a subliniat beneficiile substanțiale oferite de facturarea electronică și a insistat pe importanța securității juridice, a unui cadru tehnic clar și a unor soluții de facturare electronică deschise și interoperabile, bazate pe cerințe juridice, procese comerciale și standarde tehnice comune. Din aceste motive, Parlamentul European a solicitat impunerea obligativității facturării electronice în domeniul achizițiilor publice până în 2016.
- (15) În [luna] 2013, Forumul european multipartit privind facturarea electronică instituit prin decizia Comisiei din 2 noiembrie 2010⁸ a adoptat o recomandare privind interoperabilitatea pentru facturarea electronică prin utilizarea unui model de date semantic.
- (16) Având în vedere că autoritățile contractante și entitățile contractante vor fi în măsură să accepte facturile electronice care respectă alte standarde decât standardul european comun, precum și facturile pe suport de hârtie, cu excepția cazului în care se prevede altfel în legislația națională, prezenta directivă nu introduce alte costuri sau sarcini suplimentare pentru întreprinderi, inclusiv microîntreprinderi și întreprinderi mici și

⁵ JO L 134, 30.4.2004, p. 114.

⁶ JO L 134, 30.4.2004, p. 1.

⁷ JO L 216, 20.8.2009, p. 76.

⁸ JO C 326, 3.12.2010, p. 13.

mijlocii în sensul Recomandării 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii⁹.

- (17) Normele privind facturarea electronică figurează deja în Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată¹⁰. Ar trebui să se asigure că condițiile de eliberare și acceptare a facturilor electronice în scopuri de TVA nu sunt afectate de nicio dispoziție din prezenta directivă.
- (18) Pentru a permite autorităților contractante și entităților contractante să ia măsurile tehnice necesare, în urma instituirii standardului european, pentru respectarea dispozițiilor prezentei directive, se justifică un termen de transpunere de 48 de luni.
- (19) Având în vedere că obiectivele de eliminare a barierelor existente pe piață și a obstacolelor în calea comerțului care decurg din existența unor norme și standarde naționale diferite și obiectivele de asigurare a interoperabilității nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, prin urmare, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la același articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.
- (20) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative¹¹, statele membre s-au angajat să anexeze, în cazuri justificate, la notificarea măsurilor lor de transpunere, unul sau mai multe documente care explică relația dintre componentele unei directive și părțile corespondente din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1 *Domeniu de aplicare*

Prezenta directivă se aplică în cazul facturilor electronice eliberate ca urmare a executării contractelor atribuite în conformitate cu Directiva [de înlocuire a Directivei 2004/18/CE], Directiva [de înlocuire a Directivei 2004/17/CE] sau Directiva 2009/81/CE.

Articolul 2 *Definiții*

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (1) „factură electronică” înseamnă o factură care a fost eliberată și primită în orice format electronic;
- (2) „model de date semantic” înseamnă un set de termeni și semnificații structurat și interconectat în mod logic, care precizează conținutul schimbat în facturile electronice;

⁹ JO L 124, 20.5.2003, p. 36.

¹⁰ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

¹¹ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

- (3) „factură electronică de bază” înseamnă un subansamblu de informații cuprins în factura electronică, care este esențial pentru a permite interoperabilitatea transfrontalieră, inclusiv informațiile necesare pentru a asigura respectarea legislației;
- (4) „autorități contractante” înseamnă autoritățile contractante, astfel cum sunt definite la articolul [2] din Directiva [de înlocuire a Directivei 2004/18/CE];
- (5) „entități contractante” înseamnă entitățile contractante, astfel cum sunt definite la articolul [4] din Directiva [de înlocuire a Directivei 2004/17/CE];
- (6) „standard european” înseamnă un standard european, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012.

Articolul 3

Instituirea unui standard european

1. Comisia solicită organizației de standardizare europene relevante să elaboreze un standard european pentru modelul de date semantic al facturii electronice de bază.

Comisia solicită ca standardul european pentru modelul de date semantic al facturii electronice de bază să fie neutru din punct de vedere tehnologic și să garanteze protecția datelor cu caracter personal în conformitate cu Directiva 95/46/CE.

Solicitarea se adoptă în conformitate cu procedura stabilită la articolul 10 alineatele (1)-(5) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012.
2. În cazul în care standardul european elaborat ca urmare a solicitării menționate la alineatul (1) îndeplinește cerințele cuprinse în aceasta, Comisia publică trimiterea la standardul european respectiv în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Facturile electronice care respectă standardul european

Statele membre se asigură că autoritățile contractante și entitățile contractante nu refuză să primească facturi electronice care respectă standardul european a cărui trimitere a fost publicată în temeiul articolului 3 alineatul (2).

Articolul 5

Directiva 2006/112/CE

Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor Directivei 2006/112/CE.

Articolul 6

Transpunere

1. Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive în termen de cel mult 48 de luni de la data intrării în vigoare. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor dispoziții.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.
2. Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 7
Revizuire

Comisia revizuieste efectele pe care prezenta directivă le are asupra pieței interne și asupra adoptării facturării electronice în domeniul achizițiilor publice și prezintă un raport în această privință Parlamentului European și Consiliului până la 30 iunie 2023. Dacă este cazul, raportul este însoțit de o propunere legislativă.

Articolul 8
Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 9
Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele